

Dosarul nr. 2ra-1486/21

Prima instanță: Judecătoria Criuleni, sediul Central (jud. V. Suci)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Pahopol, R. Pulbere, O. Cojocaru)

ÎNCHEIERE

27 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Victor Grosu,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Natalia Grosu
împotriva lui Victor Grosu, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și
Protecție a Familiei Criuleni cu privire la desfacerea căsătoriei și determinarea
domiciliului copiilor minori,
împotriva deciziei din 08 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 18 aprilie 2019, Natalia Grosu a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Victor Grosu, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și
Protecție a Familiei Criuleni, solicitând desfacerea căsătoriei încheiate cu Victor
Grosu, înregistrată la 13 mai 2011 de către Primăria Molești, r-nul Ialoveni, sub nr.7,
determinarea domiciliului copiilor minori XXXXXX Grosu, născut la XXXXXX și
XXXXXX Grosu, născută la XXXXXX, cu mama Natalia Grosu, încasarea pensiei
pentru întreținerea copiilor minori XXXXXX Grosu, născut la XXXXXX și
XXXXXX Grosu, născută la XXXXXX, în sumă bănească fixă, a câte 1000 de lei
lunar pentru fiecare copil, începând cu data înaintării acțiunii și până la atingerea
majoratului copiilor.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că, în data de 13 mai 2011 a
încheiat căsătoria Victor Grosu, fiind înregistrată de către Primăria Molești, r-nul
Ialoveni, sub nr.7. La XXXXXX s-a născut fiul XXXXXX Grosu, iar la XXXXXX,
s-a născut fiica XXXXXX Grosu, care locuiesc cu ea și se află la întreținerea ei.

La începutul căsniciei, relațiile erau bune, se înțelegeau, se ajutau reciproc,
împreună aveau grijă de gospodărie.

Reclamanta a menționat că, cinci ani în urmă, din cauza neajunsurilor
materiale, Victor Grosu s-a deplasat peste hotarele țării la muncă în Israel, revenind
acasă doar o dată în an. Aflarea în străinătate timp îndelungat a influențat negativ
asupra soțului. Pârâtul și-a schimbat atitudinea față de familie și în special, față de
ea, nu o stima ca soție, nu avea grijă de familie și de copii. În familie predomina
cearta și neînțelegerea. Victor Grosu a devenit agresiv, brutal, periodic o înjosea,
numind-o cu cuvinte necenzurate în prezența copiilor, uneori, fără niciun motiv o
maltrata.

Totodată, a precizat că, de nenumărate i-a acordat pârâtului șansa de a se corecta, a reuni și a păstra familia, însă fără niciun rezultat. Pârâtul nu a întreprins nicio măsură pentru a-și schimba atitudinea față de familie, din contra, după o discuție serioasă, avertizându-l că dacă nu se schimbă, va fi nevoită să divorțeze, el i-a spus că nu-i va acorda niciun ajutor pentru întreținerea copiilor și i-a părăsit, luând multe lucruri din casă. Pârâtul a trecut cu traiul la părinții săi în r-nul Ialoveni. Astfel, a înțeles că, familia este dezbinată definitiv și nu va mai putea fi reunită, iar divorțul este inevitabil.

De asemenea, reclamanta bănuind că, în viitor Victor Grosu se va eschiva de la întreținerea copiilor minori, a considerat că instanța de judecată urmează a se pronunța pozitiv asupra cuantumului sumei solicitate pentru întreținerea copiilor. Victor Grosu până în prezent circulă peste hotarele țării la muncă și lunar primește o sumă impunătoare, iar copiii, pe lângă alimentația zilnică, au nevoie și de alte bunuri, precum îmbrăcăminte, încălțăminte, odihnă anuală, rechizite școlare, etc.

La fel, a pretins ca domiciliul copiilor minori să fie stabilit cu ea.

La 23 iulie 2019, Victor Grosu a depus cerere reconvențională împotriva Nataliei Grosu, intervenienți accesorii Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Ialoveni și Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Criuleni, solicitând determinarea domiciliului copiilor minori XXXXXX Grosu, născut la XXXXXX și XXXXXX Grosu, născută la XXXXXX, cu tatăl Victor Grosu.

În motivarea cererii reconvenționale, reclamantul Victor Grosu a invocat că, pârâta nu are grijă de copii, îi maltratează, face abuz în drepturi și aplică violența fizică în privința lor.

Totodată, a menționat că nu intenționează să plece peste hotarele țării și astfel a solicitat ca să fie lăsați la întreținerea și educația sa copii minori, precu și că va face tot posibilul pentru a crea copiilor o ambianță armonisoasă pentru creșterea și fericirea lor.

Prin încheierea protocolară din 29 iulie 2019 a Judecătorei Criuleni, sediul Central, s-a admis spre examinare cererea reconvențională concomitent cu cererea de chemare în judecată de bază; s-a atras în proces Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Ialoveni.

Prin încheierea din 26 iunie 2020 a Judecătorei Criuleni, sediul Central, s-a confirmat tranzacția de împăcare încheiată între Natalia Grosu și Victor Grosu în partea ce ține de stabilirea domiciliului copiilor minori și încasarea pensiei alimentare, conform căreia: Victor Grosu a renunțat în totalitate la cererea reconvențională împotriva Nataliei Grosu cu privire la stabilirea domiciliului copiilor minori cu tatăl; Natalia Grosu a renunțat la acțiunea în partea ce ține de încasarea pensiei alimentare, nu are pretenții de partaj de moment și nici pentru viitor; s-a încetat procesul în cauza civilă la acțiunea înaintată de Natalia Grosu împotriva lui Victor Grosu, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Criuleni pe capătul de cere cu privire la încasarea pensiei de întreținere și la cererea reconvențională depusă de Victor Grosu împotriva Nataliei Grosu cu privire la stabilirea domiciliului copiilor minori cu tatăl lor.

Prin hotărârea din 26 iunie 2020 a Judecătorei Criuleni, sediul Central, s-a admis integral ca fiind întemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Natalia Grosu și s-a desfăcut căsătoria înregistrată la 13 mai 2011 de Primăria Molești, r-nul Ialoveni, sub nr. 7, încheiată între Victor Grosu și Natalia Grosu; la eliberarea

adeverințelor de divorț, se va încasa taxa de stat în mărime de câte 100 de lei în beneficiul statului de la Victor Grosu și Natalia Grosu; s-a stabilit domiciliul copiilor minori XXXXXX Grosu, născut la XXXXXX și XXXXXX Grosu, născută la XXXXXX, la locul de trai al mamei Natalia Grosu.

Prin decizia din 08 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Victor Grosu și s-a menținut hotărârea din 26 iunie 2020 a Judecătoriei Criuleni, sediul Central.

În consolidarea soluției, instanța de apel a constatat că, prima instanță a luat în considerare interesul superior al copiilor minori, ținând cont de vârsta fragedă a copiilor, atașamentul față de mamă și a considerat necesar de a stabili domiciliul copiilor minori cu mama, mai ales că, copiii Grosu XXXXXX și Grosu XXXXXX în prezent locuiesc cu mama-Grosu Natalia și se află la întreținerea ei, iar Grosu Victor deseori pleacă peste hotarele țării pe termen îndelungat.

Instanța de apel a relevat că, în cadrul ședinței de judecată din 26 iunie 2020, reprezentantului apelantului-pârât Grosu Victor, avocatul Ion Gheorghita, a înaintat cerere prin care a solicitat confirmarea tranzacției de împăcare din 26 iunie 2020, încheiată între Grosu Natalia și Grosu Victor și încetarea procesului civil în cauza civilă după acțiunea înaintată de Grosu Natalia către Grosu Victor, persoană interesată DASPF Criuleni pe capătul de cerere privind încasarea pensiei de întreținere și pe acțiunea reconvențională înaintată de Grosu Victor către Grosu Natalia, persoană interesată DASPF Ialoveni privind determinarea domiciliului copiilor minori cu tatăl lor (f.d.105-107), iar prin încheierea Judecătoriei Criuleni (sediul Central) din 26 iunie 2020, tranzacția de împăcare a fost confirmată (f.d.108), ceea ce denotă că apelantul-pârât Grosu Victor a dat acordul ca copii să rămână cu mama lor.

Cât privește alegațiile apelantului precum că, la luarea hotărârii instanța de judecată s-a bazat doar pe declarațiile date de Grosu Natalia și acesta nu a fost auzit, instanța de apel le-a considerat neîntemeiate și lipsite de sens, or, apelantul fiind prezent în ședința de judecată din 26 iunie 2020, a pledat pentru desfacerea căsătoriei și stabilirea domiciliului copiilor Grosu XXXXXX și Grosu XXXXXX cu mama lor, Grosu Natalia. (f.d.109-verso)

În acest context, instanța de apel a reținut că, instanța de fond corect a stabilit domiciliul copiilor minori cu mama Grosu Natalia.

La 25 august 2021, Victor Grosu a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 08 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului s-a invocat că, instanța de apel a examinat cauza dedusă judecării în mod superficial, iar soluția a fost adoptată cu încălcarea normelor de drept procedural și fără aprecierea cuvenită a argumentelor invocate în apel.

Totodată, a menționat că, din procesul-verbal al ședinței de judecată rezultă că apelul a fost judecat într-o singură ședință, în lipsa sa, care nu s-a prezentat la proces. Deși, instanța de apel a indicat că procedura legală de înștiințare a sa despre data, ora și locul judecării cauzei în ordine de apel, a fost respectată. Or, a solicitat amânarea ședinței pentru o singură dată. Cu toate acestea, instanța de apel a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa participanților la proces, judecând apelul în fond. Sub acest aspect, în opinia sa, se constată că, prin examinarea apelului

în lipsa sa, care a înștiințat instanța despre imposibilitatea prezentării, din motiv de boală, instanța de apel nu a asigurat disponibilitatea în drepturi a participanților la proces, ce constă în posibilitatea, în primul rând a părților, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecării, precum și de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea și mijloacele procedurale de apărare și, astfel, a admis încălcarea prevederilor art. 27 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Recurentul a opinat că, instanța de apel nu i-a garantat posibilitatea de a fi prezent în ședința de judecată, de a participa la dezbaterile judiciare, de a da explicații pe cazul dat și de a înainta obiecții, după caz, în sensul prevederilor art. 56, art. 382 și art. 384 din Codul de procedură civilă. Or, jurisprudența CtEDO în acest sens, accentuează necesitatea acordării posibilității justițiabililor de a-și pleda cauza cu eficiența dorită.

De altfel, procesul echitabil presupune asigurarea, garantarea și respectarea principiilor contradictorialității, egalității armelor în proces. Or, dreptul la un proces echitabil, așa cum apare enunțat în cuprinsul art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, reprezintă o noțiune vastă, care înglobează garanții procedurale de care se bucura orice persoană în vederea valorificării drepturilor și libertăților sale.

Copia recursului declarat a fost expediată în adresa intimaților conform scrisorii de însoțire datate cu 08 septembrie 2021 (f.d.194) și a fost recepționată la 13 septembrie 2021, conform avizelor de recepție (f.d.196-197).

Referințe la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin.(2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu au parvenit.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 08 iunie 2021, iar cererea de recurs a fost depusă la 25 august 2021.

Materialele cauzei atestă expedierea copiei deciziei instanței de apel către părți la 21 iulie 2021, conform scrisorii de însoțire (f.d. 169). Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Victor Grosu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Victor Grosu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Victor Grosu.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Victor Grosu împotriva deciziei din 08 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat